Написав Ядвіга
Вівторок, 22 лютого 2011, 13:37

Спливають дні і пори року також,
Життя іде, його не повернуть.
Учора було тільки двадцять, -
Сьогодні вже за п'ятдесят.

І сивина уже на скронях твоїх,
Господь онуками тебе обдарував
І друзів маєш ти заможних,
Але спокою ти не маєш сам.

Мій друже, я скажу чому так, -
В твоєму серці спокою нема.
Й не буде, поки ти не приймеш
У своє серце Господа Христа.

А Він стоїть і стукає до серця твого,
Він хоче жити в ньому назавжди,
Порадником твоїм Він хоче бути
І шлях земний з тобою перейти.

А Він чекає! Ти прийди до Нього
В смиренні серця, як дитя скажи:
"Прости мене! В крові Своїй мене обмий Ти
Щоби я був щасливий назавжди!"

Можливо з тебе будуть насміхатись -
З Ісуса теж сміялись на хресті.
А Він смиренно переніс страждання,
Узяв на Себе всі твої гріхи.

В Єрусалим введе тебе Він новий,
Оселі вічні Він там збудував.
Тебе посадить при потоках водних, -
У слові Він Своєму так сказав.

Господь є вірний, бо Він любить дуже,
Він постраждав за тебе на хресті.
Іди до Нього і не будь байдужий -
Благословить тебе Він назавжди.